

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

RENÉE SHANN

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ ΔΕΝ ΞΕΧΝΙΕΤΑΙ...

ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΑ καθισμένη μέσα στο πολυτελές αυτοκίνητο της φίλης της, η Πατρίτσια Ουίντον, σκεπτόταν μελαγχολικά πόσο διαφορετική ύψηξε η δική της η τύχη από την τύχη της Βερόνικα Πρέντις. Κι' όμως, δεν έβρισκε να παραπονιέται γι' αυτή τη διαφορά, γιατί κι' η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

χωρισμένη, άπογοητευμένη από τη ζωή της και υποχρεωμένη να εργάζεται. Πέντε χρόνια είχαν περάσει από τότε, που η δική της τύχη ήταν ευτυχή, ενώ η Βερόνικα έφθιμωσε έναν πλούσιο σύζυγο, ενώ η Πατρίτσια ήθελε να παντρευτεί από αγάπη. Και νά τώρα, που η Βερόνικα ζούσε μέσα στα πλούτη κι' ήταν ευτυχή, ενώ η Πατρίτσια, η οποία είχε παντρευτεί μ' ένα νέο, τον οποίο είχε αγαπήσει μ' όλη την ψυχή της, βρισκόταν

‘Ο Πήτερ κι’ η Πατρίτσια κυτάχτηκαν μιά στιγμή κατάματα, χωρίς να πούν λέξη. Κατόπιν η νέα άπλωσε το χέρι της και τον χάρησε.

—Τι ταιριασμένοι που είναι ! σωλίστρη η Βερόνικα. Βέβαια αυτός εδώ δεν είναι πλούσιος, αλλά την Πατρίτσια δεν θα την νοιάζει πολύ, φαντάζομαι...

Στό τραπέζι τους τοποθέτησε τον ένα κοντά στον άλλο...

—Θα μείνετε πολύ εδώ ; ρώτησε ο ‘Αγγοντ.

—Δεκατέντε μέρες. Τόση είναι η άδειά μου ! ‘Εργάζομαι, βλέπετε !..

Είμαι υπάλληλος ο’ ένα μαγαζί, στο Ουέστ-‘Εντ.

—Σας άρθεσι να εργάζεσθε ;

—Τι μπορώ να κάνω ; Πρέπει να ζή κανείς, και γιά να ζήσει...

—Κι’ εγώ εργάζομαι ! Πουλό αυτοκίνητα ! ‘Όπως λέτε, πρέπει να ζή κανείς...

Οι δύο νέοι γέλασαν ευθύμα. Η Βερόνικα γύρισε και τους κύτταξε.

—Πόσο θα ευχαριστηθώ, σκέφτηκε, αν ταιριαζουν οι δύο τους κι’ αγαπηθούν !.. Δέν μπορώ ν’ ανεχθώ να εργάζεται η Πατρίτσια από τις ενοχές το πρωί ώς τις έξη το βράδυ, με μιά ώρα διακοπή γιά να γευματίσει ! Καλύτερα να παντρευθώ... ‘Ο Πήτερ είναι καλύτερος νέος...

Κι’ η καλόκαρδη Βερόνικα άρχισε να σκέπτεται τι δώρα θα τους έκανε γιά το γάμο τους...

‘Εκείνο το βράδυ ο Πήτερ κι’ η Πατρίτσια χόρευαν μαζί, κουβέντιζαν και γελούσαν ευθύμα, σαν νάσαν δυο καλοί γνωστοί...

—Είπε τόσο όμορφα βραδεία άπόψε ! ‘Θέλετε να πάμε να κάνουμε ένα γύρο στον κήπο ; πρότεινε ο νέος.

‘Η Πατρίτσια φάνηκε ταραγμένη.

—Πράγματι, θα είναι άμοιρα στον κήπο ! είπε διαστακτικά. ‘Αλλά...

ξέρετε... θα πάω να κοιμηθώ νωρίς...

—Τότε ίσοχηθήτε μου πώς άφου το πρωί θα έρθετε να παίξετε με τον γάμο.

—Χμ ! ‘Αν τό κατορθώσω ! είπε η Πατρίτσια. Γιάτι είναι πιθανόν ν’ άκολουθήσω τη συμβουλή της Βερόνικα, να μείνω δηλαδή τό χρεβάτι μου, γιά ν’ άναπαυθώ όσο μπορώ περισσότερο. ‘Ω ! αυτό τό καθημερινό πρωινό ζήτημα, τό βιαστικό πρόγνυμα, γιά να προφτάσω να είμαι στην κανονική ώρα στό κατάρτισμα !..

‘Η Πατρίτσια ήταν ένθουσιασμένη με την ειχάριστη διαμονή της στό σπίτι της φίλης της. Τό πρόσωπό της είχε πάρει ένα ευθύμο και χαρούλο θγος. Η Βερόνικα προσπαθούσε να την πείσει να παντρευτεί με τον Πήτερ ‘Αγγοντ κι’ έκανε ό,τι μπορούσε γιά να βρισκόταν οι δύο νέοι μαζί στις έβδομες, στό τέννις, στό χορό...

Τέλος, μιά μέρα ρώτησε τη φίλη της γιάτι διάταξε άκόμα, άφου ήταν άλοοάγερο πός ο Πήτερ την συμπαινούσε. Μήπως δέν της άρεσε η μη τυχόν άγαπούσε κανένας ;

—‘Ω ! όχι, άπάντησε η νέα. ‘Αλλά, Βερόνικα, πρέπει να σου πώ την άλήθεια. Δοκίμασα μιά φορά τό γάμο κι’ από τότε...

—‘Αλήθεια !.. ‘Αλλά γιάτι δέν μου τό είπες ; Δέν είχα ιδέα... Και γιάτι χωρίσατε, Πατρίτσια ;

—Δέν πήραμε τό διαζύγιο. Χορίσαμε έτσι, φιλικά. ‘Οι χαρακτήρες μας δέν ταιριαζαν. Μαλώναμε γιά τό κάθε τι ! Δέν ήταν ζώη !..

—Λιποψία κατάκαρδα, Πατρίτσια. ‘Αλλά γιάτι να μη δοκιμάσεις πάλι ; Πρέπει να ζητήσης τό διαζύγιο σου ! ‘Ισως ευτυχήσης σέ δεύτερο γάμο.

‘Η Βερόνικα σκεπτόταν πόσο ευτυχής ήταν εκείνη με τόν Τόμ και λιτόταν ελκρινώς την άτυχη φίλη της.

‘Όστόσο, φάνηκε παραξενευμένη όταν, λίγες μέρες κατόπιν, είδε την Πατρίτσια να φλερτάει μ’ έναν νεοφερμένο καλεσμένο της, τον υπακόλο αρχο ‘Ερικ Μπέντνερ. Τέλος μιά μέρα δέν βίαταξε κι’ εξέφρασε την άπορία της στη φίλη της. Πώς ήταν δυνατό να βέβαια ευχάριστος νέος και άξιοματός με άξια, αλλά ήταν άστατος, άστικός, και δέν είχε την σοβαρότητα του Πήτερ. ‘Αλλά η Πατρίτσια δέν έδωσε προσοχή στό λόγο της φίλης της, μόνο εξακολουθούσε τό φλέτ της με τόν ‘νεαρό άξιοματό. Είχε φτάσει η παραμονή της αναχωρήσεώς της. Την ίδια μέρα έπρόκειτο κι’ ο Πήτερ να έπιστρέψει την επομένη στη θέα του. Πρότεινε μάλιστα στην Πατρίτσια να την πάει στο Λονδίνο με τό αυτοκίνητό του. ‘Αλλά η νέα άρνήθηκε.

—Πές μου, Πατρίτσια, δέν μ’ άγαπας λιγάκι !..

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 33^η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(ΟΙ κερδίσαντες αριθμοί)

—Λυτούδια, ελπε, αλλά θα πάω με τόν 'Ερικ στο Πόρτομουθ. Θέλει να μού δείξη τὸ καράβι του. Ἀπὸ κει θὰ γυρίσω στὸ Λονδίνον ;

—Μετὰ τὸ δείσαν, ἡ Πατρίτσια βροῦθηκε μόνη της στὸν κήπο μετὸν 'Ερικ. Ὁ νέος δὲν εἶχε διάθεσι νὰ φιλετάρη πειά. Ἀπόψε μιλούσε σοβαρά, μὲ πάθος :

—Σ' ἀγαπῶ τρελλά, Πατρίτσια, ἔλεγε. Εἶσαι τὸ πῶ χαριτωμένο κοριτσάκι πὸν γνώρισα στὴ ζωὴ μου ! Θέλεις νὰ γίνης γυναῖκα μου ; ... Γιατί δὲν ἀπαντᾷς ; ... Πατρίτσια ! ... Τί σκέπτεσαι ἔτσι ; ...

—Σκέπτομαι, εἶπε ἡ νέα ἀργά, πὸς πάντε πέντε χρόνια τώρα, ποὺ ἀγάπησα ἕνα νέο, καί, ...

—Ἄλλὰ, τί ἔχει νὰ κάνει αὐτὸ μετὸ δική μου ἀγάπη ; Σὲ θέλω τόσο παλὸ νὰ γίνης δική μου...

Λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ 'Ερικ τὴν τραβήξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ θέλησε νὰ τὴν φιλήσῃ. Ἐκείνη πάλεψε γιὰ νὰ ἐλευθερωθῆ, μὰ ὁ νέος τὴν ἐφογγε ὀλοένα πῶ δυνατά, μὲ πεισίμα...

Σιωπηλά ὄκωναν βήματα νὰ πλησιάζουν. Ὁ 'Ερικ τραβήχτηκε φρονιμμένος. Ὁ Πήτερ στεκόταν ἀπάντην του, μὲ ἀπειλητικὸ ἔφος.

—Σὲ παρακαλῶ, 'Ερικ, εἶπε ψυχρά, ἀφῆσέ με μετὸν Πατρίτσια. Πρέπει νὰ τῆς μιλήσω...

Κί' ἐπειδὴ ἐκείνος δὲν ἔφραγε, ἡ Πατρίτσια εἶπε παρακλητικά :

—Πήγαινε, 'Ερικ, σὲ παρακαλῶ ! ... Ὁ νέος ἀνασπύρωσε τοὺς ὄμους, νομίζοντας πὸς ἦταν ἕνα γυναικεῖο κακοῖτσιμο, καὶ ζωοῖς νὰ ἐπιμεινὴν περισσότερο, ἀπομακρόνθηκε.

—Ἦθελα νὰ ξέρω μετὸ πῶ δικαίωμα ἀνακατεῖσαι σ' ἄτι κάνα ; ρώτησε ἡ νέα με πεισίμα.

—Μετὸ δικαίωμα τῆς ἀγάτης μου ! Ἄκωνος, Πατρίτσια, δὲν ἔχω, βέβαια, πλοῖτη νὰ σοὺ προσφέρω, ἀλλὰ ἐργάζομαι ἀρετὰ καλὰ, ὥστε νὰ ζήσοιμε εὐτυχισμένοι ! Πές μου, δὲν μ' ἀγαπᾷς λιγάκι ; ...

Ἦ νέα τὸν κύτταξε με σταθερὸ βλέμμα καὶ κατόπιν εἶπε ἀργά :

—Δὲν τὸ ξέρεις, τάχα, πὸς σ' ἀγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πὸς σὲ εἶδα !

Ἐνῶ μιλούσε ἀκόμα, ἡ Βερόνικα τοὺς πλησίασε καὶ χαρομένη γιὰ τοὺς ἐβλεπε μαζῶ, φώναξε :

—Μπορῶ νὰ σᾶς συγχωρῶ ; Ναι ; Ὡ ! πόσο μ' εὐχαριστεῖ αὐτὸ ! Τὸ ἔλεγα τοῦ Τοῦ πὸς εἶσθε πλασμένοι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο. Ἄλλὰ... Πατρίτσια... Μὲ συγχωρεῖς... Ἄλλὰ, ξέρεῖ ὁ Πήτερ... πὸς εἶσαι παντρευμένη καὶ δὲν ἔχεις πάρει ἀκόμα διαζῆγιο ; Μὲ συγχωρεῖς, ἂν εἶμαι ἀδίκωρη...

Τότε ἡ Πατρίτσια ξέσπασε σ' ἕνα εὐθύμιο, τρελλὸ γέλιο. Ἀκούμησε τὸ κεφάλι της ἀπάνω στὸν ὄμο τοῦ εὐτυχισμένου Πήτερ καὶ εἶπε :

—Δὲν ἴσχυρε λόγος νὰ τὸν πῶ, καλὴ μου φίλη, γιὰτί βλέπεις, ὁ Πήτερ ἦταν ὁ νέος, μετὸν ὅποιο εἶχα παντρευθῆ ἀπὸ πέντε χρόνια !...

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΡΟ

(Τοῦ TH. MOORE)

"Ἄχ ! Ἐκεῖνο τὸ σήμαντρο ! Κάθε δειλινὸ τ' ἀκούω νὰ παίζη καὶ νὰ παίζη τῆς ψυχῆς μου τὰ φύλλα ! Ἀναμνήσεις παλαιῶν χρόνων... Ἦμουν παιδάκι τότε... Πόσα παιχνίδια μετὰ τὸ γειτονόπουλο, πόσες τρέλλες ! ... Ἄχ, χρόνια χαμένα, ἀγρίοιστο καιρὸ ! ...

"Ἄχ ! Ἐκεῖνο τὸ σήμαντρο ! Μοῦ θυμίζει τὸ ψιχτο πατρικὸ μας σπίτι... Κάτι πὸν πέρασε, πὸν πέρασε γιὰ πάντα, ἔρχεται πάλι νὰ μού πῆ κρυφὰ καὶ μυστικά ἕναν πόνο...

"Ἄχ ! Ἐκεῖνο τὸ σήμαντρο ! ... Πόσα καὶ πόσα ἔρχονται στὸ νοῦ μου ! Τὰ χρόνια ἐκεῖνα πὸς πέρασαν ! Πόσες καρδιές τότε ἀνθούσαν ! Πόσες ἀγάτες πέθαναν μέσα στὴν ψυχὴ μου καὶ θάφτηκαν μαζῶ της ! ...

"Ἄχ ! Ἐκεῖνο τὸ σήμαντρο ! ... Θὰ παίζη λοιπὸν πάντα ἔτσι ; Καὶ τὴ στερνθὴ τὴν ὄρα τῆς ζωῆς μου θ' ἀκούω λοιπὸν τὸν ἦχο του ; ... Ναι, ὅταν θὰ ξερῶθῶ ! ...

"Ὅταν θὰ ταξιδεύω πρὸς τὴν ἀγνωστὴν χώρα τοῦ θανάτου... Μακρὰ, πολὺ μακρὰ, ἀγάτη μου ! ...

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Οἱ κ. κ. Δ. Μάιουσις Ἀλαβιάδου 134 Πειραιῆς, Βάσος Λοῦτις Λεμῆσος (Κέρκυρα), Χ. Τσοῦνης Πετρούση 10 Ἀθήνα, Ἰ. Παπασταυρίνου Θεσσαλονίκη, Γ. Παπαστάθης Πόρτο-Σάδο (Αἰγύπτου), Στ. Μαρόλλα Κέρκυρα, Ν. Σοφοτακῆς ὁδὸς Τροίας 590 Ἀθήνα, Μ. Θεοφιλοπούλου Ἀναλίας, Ἐμ. Μάγρος Μηλιῶν 3 Ἀθήνα, Τατ. Πετριεῖ Πρατίνου 42 Παγκράτι, Π. Δημητριάδου Ἀθήνα, Κ. Κοτοῦζας Χρ. Τριχοῦνη 4 Βόλος, Ἄνδρ. Λυκοῦνης Κεραλαῖα, Φ. Γαζῆ Χαλάνθριον, Ν. Ἀργυρῶς Θῆρα, Χρ. Σαλαδαριστῆς Πρέβεζα, Στ. Κυριακίδης Φιλοῦλον 5 Ἀθήνα, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἕν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου».

Η 34^η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Τὰ Δῶρα)

Εἰς τὴν 34^η κλήρωσιν τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου μας, ὁ 1ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ ὀλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ «Μπουκέτου». Ἐνῆνὰ κατὰ σειρὰν ἀριθμοὶ θὰ κερδίσουν ἀπὸ ἕνα βιβλίον τοῦ περιφθόμου μνηστορηματοῦ «Ὁ Κατετὰν Φάντασμα». Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 1ου ἀριθμοῦ θὰ κερδίσουν ἀπὸ ἕνα Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου», ἀποσπῆσθε τοὺς θέλον, ἐκ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ «Μπουκέτου».

Οἱ ἐν Ἀθήναις κερδίζοντες θὰ φέρουν τὸ φύλλον μετὸ ἐν αὐτῷ δελτίον στὰ Γραφεῖα μας καὶ θὰ παίρνουν τὰ δῶρα των. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις θ' ἀποκόπτουν καὶ θὰ μᾶς στέλνουν τὰ δελτία των καὶ θὰ λαμβάνουν τὰ δῶρα των μετὸ ταχυδρομίου ἢ μὲσφ τῶν Ὑποπαρτορείων μας. Κάθε ἀναγνώστης δύναται νὰ ἀγοράζῃ καὶ δύο καὶ τρία φύλλα, γιὰ νὰ ἔχη περισσότερες ἐλπίδες κέρθους. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κληρώσεων δημοσιεύονται κατὴ ἑβδομάδα στὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου».

Οἱ κερδίζοντες πρέπει νὰ σπεύδουν νὰ παραλάβουν τὸ δῶρα τους ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἄλλως δὲν εὐθύνομεθα σχετικῶς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΑΓΝΩΤΑΣ ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ἀκυροῦντες προηγουμένην μας δῆλωσιν, γνωστοποιούμεν ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις ἀναγνώσταί μας, οἱ κρατήσαντες δελτία τοῦ Μεγάλου Λαχείου, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΕΡΟΥΝ ΑΥΤΑ ΕἰΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ, ὅπου καὶ θὰ τοὺς δοθῆ ὁ σχετικὸς λαχνός. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)